

בש"פ 2554/24 - שרון אביטן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2554/24

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: שרון אביטן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 20.3.2024 בעמ"ת 46872-03-24
אשר ניתן על ידי כבוד השופטת אילת דגן

בשם המבקש: עו"ד שי לוי

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת א' דגן) מיום 20.3.2024 בעמ"ת 46872-03-24 שבמסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט י' גולדברג) מיום 7.3.2024 בש"ע 11240-03-24, ונקבע כי המבקש ישוחרר בתנאי מעצר בית עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט השלום בחדרה (ת"פ 11191-03-24), המייחס לו עבירות של החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); ויצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 13 וסעיף 19(א) לפקודה. כתב האישום כולל שלושה אישומים: על פי עובדות האישום הראשון, בביתו וברכבו של המבקש נמצאו סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל כולל של מאות גרמים; על פי עובדות האישום השני, המבקש סיפק לאדם אחר בשני מועדים שונים 1 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס תמורת 100 ש"ח בכל פעם; ועל פי עובדות האישום

השלישי, המבקש סיפק לאדם נוסף בשמונה מועדים שונים 1 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס תמורת 100 ש"ח בכל פעם.

2. בתמצית וכעולה מהבקשה, המבקש שהה במעצר בית במסגרת הליך "מעצר ימים" (מ"י 63038-02-24). ביום 6.3.2024 הוגש כתב האישום ולצדו בקשה להורות על המשך תנאי שחרורו של המבקש למעצר בית עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 7.3.2024 הסכים בא כוח המבקש כי קיים "ניצוץ ראייתי". באותו היום הורה בית משפט השלום על שחרור המבקש בתנאי מעצר הבית עד תום ההליכים "נוכח ריבוי יחסי של מספר עבירות הסחר [...] ובהינתן כמות הסם שנמצאה אצלו במשקל מאות גרמים".

3. על החלטה זו המבקש הגיש ערר לבית המשפט המחוזי בחיפה. בית המשפט דחה את הערר וקבע כי הוא הוגש בשיהוי של כשבועיים ממתן ההחלטה; כי המבקש הסכים לקיומו של "ניצוץ ראייתי" ומוטב היה לבקש דחייה של הדיון אם רצה לטעון לקיומן של ראיות לכאורה; כי המבקש הוא זה שהציע מעצר בית בפיקוח המפקחות המוצעות; כי העבירות המיוחסות למבקש מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית; וכי אף לגופה של החלטה, צדק בית משפט השלום כשהורה על שחרורו של המבקש בתנאי מעצר בית.

4. על החלטת בית המשפט המחוזי הגיש המבקש את הבקשה למתן רשות ערר שלפניו. בבקשה האוחזת שני עמודים, נטען באופן דל ושאיננו ממצה כי בית המשפט המחוזי שגה כשדחה את הערר מן הטעם שהחלטת בית משפט השלום נעדרת נימוקים ומכיוון שהסכמת המבקש ל"ניצוץ ראייתי" איננה יכולה להחליף קביעה לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר.

5. דין הבקשה להידחות.

כידוע, בקשה למתן רשות לערור תתקבל אך במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ראו מיני רבים: בש"פ 894/24 קרסנופיוורוב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 והאסמכתאות שם (4.2.2024)). הבקשה איננה עומדת באמות המידה לקבלת בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" והמבקש אף לא ניסה לשוות לטענותיו הקצרות נופך עקרוני. אף לגופו של עניין, בהינתן שקיימת עילת מעצר, בשל חזקת המסוכנות הסטטוטורית בעבירות סמים ובשל ריבוי עבירות הסמים המיוחסות למבקש וכמות הסם שנמצאה בחזקתו - הרי שאין מקום להתערבות, ודאי שלא במסגרת "גלגול שלישי".

מובן כי אין באמור לעיל כדי לגרוע מזכותו של המבקש לחזור ולעתור לעיון חוזר עם חלוף הזמן.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח באדר ב' התשפ"ד (28.3.2024).

שׁוֹפֵט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©